

DIE „INTERNATIONAL COUNCIL OF CHRISTIAN CHURCHES” (I.C.C.C.) en sy Getuienis in die Wêreld.

DS. N. H. BUITENWEG.

DIE AGTERGROND VAN SY ONTSTAAN.

Toe in 1923 die Auburnse Verklaring ingedien is deur 1,300 predikante van die Presbiteriaanse Kerk in Amerika, waarin deur hulle beweer word dat onder andere die maagdelike geboorte van Jesus Christus, Sy opstanding, Sy hemelvaart, en die leer van die versoening deur Sy bloed, nie tot die wese van die evangelie behoort nie, en daarom ook nie van beslissende belang is nie, dat predikante wat dit nie aanvaar nie, nogtans die evangelie in die kerk kan bedien, is daar niks deur die kerk teen hierdie ondertekenaars gedoen nie. Dit het 'n inwendige stryd ontketen, wat uiteindelik uitgeloop het op twee uiteenlopende denkrigtings, wat onderskei is as die ortodokse rigting en die modernistiese, die fundamentaliste en die liberaliste.

Om te voorkom dat hierdie sg. modernistiese teologie deur die sendingaksie van die kerk uitgedra word, is in 1933 deur dr. Machen, naas die bestaande „Board of Foreign Mission” die „Independent Board for Presbyterian Foreign Mission” in die lewe geroep. Hierdie organisasie wat buite die struktuur van die kerk gestaan het wou dan ook die ondersteuners van die sending verseker dat hierdie fondse wat bestee word 'n sendingaksie sou laat ontplooi wat getrou sou wees aan die “historic christian creeds of the church”. Prof. J. G. Machen het 'n sterk ondersteuner gehad in die persoon van Dr. C. McIntire. Laasgenoemde kon hom ook nie vereenselwig met die soort sending “which I knew was engaged in propaganda contrary to the gospel of Christ” nie. In 'n dokument wat deur baie opgestel is, het hulle die bewering geboekstaaf dat in Sjina “money was being used to support institutions which were promoting Communist propaganda”. Hulle is gevra om hierdie genootskap te ontbind, waarvoor hulle nie kans gesien het nie. Vanweë hulle weiering is hulle geskors.

Hierdie groep stig dan die BIBLE PRESBYTERIAN CHURCH. Uit hulle is weer later afgeskei die ORTHODOX PRESBYTERIAN CHURCH. 'n Ander groep wat hulle nie kon vereenselwig met die sterk standpunt wat die Bible Presbyterian Church teen die modernisme, geloofsverval en kommunisme, en veral teen die „National Council of Churches of Christ” ingeneem het nie, het afgeskei en die EVANGELICAL PRESBYTERIAN CHURCH gestig.

In Amerika organiseer dr. McIntire die „American Council of Christian Churches“. Maar waar hy almeer en meer in 'n geloofstryd gewikkel raak wat oor die terrein van die hele wêreld bestaan, het hy die behoefte gevoel om 'n internasionale raad in die lewe te roep wat die hele Christendom sou omspan. So is onder sy leiding en aanvoering die INTERNATIONAL COUNCIL OF CHRISTIAN CHURCHES in die lewe geroep in 1948 te Amsterdam. Die volgende vergaderings is al gehou: Augustus 1950 te Geneve, Augustus 1954 te Philadelphia, Augustus 1958 te Petropolis, Augustus 1962 te Amsterdam en Augustus 1965 te Geneve.

BESLUIE VAN DIE I.C.C.C.

Hierdie besluite is van belang vir die doel van ons werkprogram, aangesien daaruit sal blyk waarop hierdie raad gegrond is, en wat hulle wil. Dit is byna vanselfsprekend dat vanuit hulle ontstaan afgelei kan word dat hulle in konflik sal wees met die indoktrinasieveldtogte van die kommunisme. Daarom wil ons graag die besluite van die laaste vergadering van die I.C.C.C. met die inleidende opmerkings behandel: Vreesloos verklaar die Evangeliese Baptiste Kerk van die Ukraine, verteenwoordig in die vergadering van die I.C.C.C., dat:

Die Soviet-regering voortgaan met sy vervolging van die Evangeliese Baptiste met die doel om die oorblyfsels van hierdie geloofsluwe te vernietig.

Die lewe van die gelowiges moeiliker word onder die streng beheer van die polisie deur amptenare en erkende godsdienstige leiers priesters en predikers wat deur die staat aanvaar word. „The ministers are not free to preach as the Lord says to them, but they have to present the messages according to the line set forth by the Kremlin“.¹

Geen literatuur mag gebruik word of van die buiteland af ingevoer word om te versprei nie, want dit is "a crime against the Communist State".² Wel word daar twee nuusblaaië toegelaat, maar dit is literatuur wat deur die kommunistiese bewind as kommunistiese propaganda beskou word.

Kerke en privaat huise so hoog belas word, dat hulle gesluit word, en uiteindelik deur die regering oorgeneem word om vir sosiale klubs gebruik word.

Terwille van getroue volgelinge van Jesus Christus wat dan nie hulle knie sou gebuig het voor Baäl nie, en wat hierom in alle opsigte onderdruk word, is die I.C.C.C. gevra in sy kongres om

1. Christian Beacon Sept. 2 1965 bls. 2.

2. Christian Beacon Sept. 2 1965 bls. 2.

'n stem van protes te laat hoor ter ondersteuning en bemoediging van hulle wat in hierdie moeilike situasie volhard. Eenparig het die hele vergadering dan ook hierdie besluite geneem en daaroor gesê: "We present the resolution and sincerely urge the free world not to believe the Kremlin propaganda that there is freedom in the U.S.S.R".³

DIE I.C.C.C. EN DIE KOMMUNISME.

In S.A. is ons bewus van die leuentaai in propagandaveldtogte teen 'n Christelik-Westerse demokrasie. Daarom is dit nodig om vas te stel of bewerings gestaaf kan word. Veral vanweë die deelname van sekere Russiese Kerke aan die Wêreldraad van Kerke, moet ons die vraag vra: Is daar vryheid van godsdiens in Rusland? 'n Predikant van Moskou, Kolmna, beweer dat die Russiese kerke nie beangs hoef te wees nie, want "the right to profess any religion or no religion at all is guaranteed in Article 124 of the Soviet Constitution".⁴

Die leier van die Russiese Ortodokse Kerk, Nikodim van Leningrad, beweer dan ook in 'n Franse blad van kommunistiese oorsprong: "I can assure you that in our country there are a great many believers who are truly attached to their christian convictions . . ." Aan die anderkant erken hy "there are a good number of unbelievers who oppose religion as a system of ideas . . . The atheists would like everyone to be an atheist . . ." Verslae oor anti-godsdienslike propaganda in Soviet Rusland, moet ook nie as godsdienslike vervolgings gesien word nie, maar bloot as "a struggle of ideas".⁵

Maar hierteenoor skrywe 'n sekretaris van die Wêreldraad van Kerke in 'n artikel wat beskou word as "a major break in the ranks of the World Council of Churches" oor godsdiens in Rusland: "Russia does not allow the distribution of the Bible or any other religious literature in Russia . . . Children are not allowed to be brought to Churches and take part in the worship. The priests are not allowed to have any pastoral visitations and they are prohibited from doing any propaganda outside the churches". Archbishop Nicholas who was made an Archbishop by Stalin is a communist agent, and a party member. In order that the communist party may have a firm hold on the church, the party appoints all church leaders . . ." ⁶ Vir die kommunistiese propaganda word 'n foto in die New York Times gepubliseer van Nikita Khrushchev wat pre-

3. Christian Beacon Sept. 2 1965 bls. 2.

4. Christian Beacon April 9 1964 bls. 1.

5. Christian Beacon April 9 1964 bls. 1.

6. 'n Kopie van 'n brief. Christian Beacon April 1964 bls. 8.

dikante en ampsdraers verwelkom. Hy groet Janos Peter van Hongarye. Hierdie persoon was 'n lid van die Hongaarse afvaardiging na die Wêreldraad van Kerke in 1954. "This man is a communist of the meanest and most wicked type . . . He has been doing the work of the Communists from the beginning and in his participation in the ecumenical movement the World Council of Churches has had a full-fledged Communist being recognized and honoured".¹

Die vraag ontstaan dus nou: Is die verhouding van die Soviet Regering tot die kerk dan net die toelaatbare erkenning terwille van die propaganda na buite, maar dan 'n erkenning onder die kontrole van die kommunistiese netwerk?

GODSDIENS AS PROPAGANDAMIDDEL VAN DIE KOMMUNISME.

Die lede van die I.C.C.C. skroom nie om hierdie bewering te boekstaaf nie. Hulle is daarop ingestel om hierdie bedekte metode aan die lig te bring, 'n metode wat al baie vrugte afgewerp het in die kondisionering van die Amerikaanse volk.

(a) **Die besoek van Milan Oepochensky.** Hy is 'n teoloog en dosent in die sistematiese teologie aan die Universiteit van Praag, Tjekoslowakye. Hy beweer " . . . the Communists became the leading political power because their program and plans for the future more adequately responded to the desires and hopes of the majority of people. I would repeat again that this was an organic step and that the Communists were supported by the majority . . . that the people consider the present structure of our society morally better and socially more just".² "When we really see and experience the renewing power of the gospel (Rom. 1:16) when our personal life and christian congregations transmit the dynamic and revolutionary power of Easter Sunday into society as a whole — then I am not afraid of being a Christian in a Communist country".³ Onomwonde is die besoek van hierdie teoloog as kommunistiese propaganda aan die kaak gestel.

(b) **Optogte:** Misnoeë word uitgespreek oor die deelname van predikante in hierdie optogte, en 'n uittreksel uit "Student World" ⁴ waaruit die volgende aangehaal word, word gepubliseer: "When a law prevails that keeps the people from receiving justice and thus conflicts with the purpose of God as they are revealed

1. Christian Beacon April 9 1964 bls. 1.

2. Christian Beacon Febr. 20 1964 bls. 3.

3. Christian Beacon Febr. 20 1964 bls. 7.

4. Kwartaalblad van die "World Student Christian Federation".

in the Christian Gospel . . . it is our opinion . . . that a Christian . . . may engage alone or with others, in an act of civil disobedience”⁵ Hierop volg die volgende opmerking: “It is this logic that impelled Canon Darby Betts . . . to march down Market street in the front line with identified Communist Harry Bridges in a street demonstration recently”.⁶

(c) Die Wêreldraad van Kerke.

In 'n artikel getitel “Russians show power in WCC”⁷ wys McIntire op die suksesvolle invloed van die kommunisme op die Wêreldraad van Kerke:

- i. Die verkiesing van Vitaly Borovoy as direkteur op die dept. van „Faith and Order”. In hom het die kommuniste 'n sleutelposisie.
- ii. Die verkiesing van dr. E. Blake as algemene sekretaris.
- iii. Kommunistiese medewerking in die geskrif oor Viëtnam Febr. 16 1966, wat die deelname van die manne van die Soviet Regering duidelik openbaar.
- iv. Die na-praat van die dikwels herhaalde versoek dat Rooi-Sjina erken en tot die wêreldliggaam toegelaat behoort te word.

Ten opsigte van Rhodesia wil ons graag die volgende aanhaal: “Oh Yes — the WCC adopted another resolution. It condemned the white minority government of Rhodesia and called for its overthrow. This white government has butchered nobody, lives at peace with the world, and has provided for its black majority the highest standard of living in Africa with the the exception of that other white ruled country, the Union of South Africa. The WCC noted that ‘political domination of the minority white community over the black majority is dangerous and deplorable and ought to be effectively resisted’.

The political domination of hundreds of millions of persons throughout the world by a relatively tiny minority of Communists was not condemned These two organizations do not speak for Christianity. They speak for Communism”.⁴ Hier word die National Council of Churches ingesluit.

DIE BESLUIE VAN DIE ICCC.

(a) Oor die Ekumeniese beweging en die Wêreldraad van Kerke.

Deur die ICCC word 'n ekumenisiteit beoog wat bestaan

5. Christian Beacon Sept. 19 1963 bls. 5.
6. Christian Beacon 24 Febr. 1966 bls. 8.
7. Christian Beacon 24 Febr. 1966 bls. 8.
1. Christian Beacon 3 Maart 1966.

tussen kerke en organisasies "which believe the Bible to be the word of God . . . We are convinced that such an ecumenicity is extremely important in this age of apostasy in order to defend the faith once delivered unto the saints".²

Daar kan 'n kerklike eenheid bestaan of tot stand kom wat met die wese van die kerk in stryd is. Die wese van die kerk is nie eenheid nie, maar eenheid in Jesus Christus. Daarom kan kerklike eenheid nog nie as sulks aanvaar word net omdat die wese van die kerk na eenheid roep nie. „Dit kan noodsaaklik word dat 'n bestaande eenheid deurbreek moet word omdat dit in stryd is met die wese van die kerk . . . Daar moet iets vóór die eenheid wees: die eenheid moet beheers en gekwalifiseer word deur Hom, wat die waarheid is. Sonder Hom kan daar wel 'n skyneenheid wees"³

Op grond hiervan besluit die ICCC:

1. "The Ecumenical Movement and the WCC represent a false concept of Christian unity".
2. Die Wêreldraad van Kerke het geen Bybelse basis nie.
3. "The leadership of the WCC includes men who have apostasized from the faith, questioning or denying the deity of Christ, His virgin birth, His atoning death and His bodily resurrection.
4. The WCC betrays the glorious heritage of the 16th century Reformation. The keynote of the Reformation was sola scriptura and sola fide.
5. The WCC acts as an instrument for building of a super-church . . . it will have no biblical creed or confession of faith".¹

b. Besluit oor 'n Nuwe Moraal.

Die opvatting dat Gods woord nie meer die enige reël is nie, maar dat elkeen sy eie reël kan vaslê en vir homself kan besluit wat reg en wat verkeerd is, sonder om hom te onderwerp aan die beslissing van Gods woord, begin sy dissipels wen onder die gelowiges. Hierdie beskouing word bepleit en geleer in 'n pamflet van die "National Council of Churches". Daarin word o.a. die volgende bewerings gemaak: ". . . man who really loves God and his neighbour does't need any laws or rules to tell him what

2. Christian Beacon 2 Sept. 1965

3. Koers Houden. Dr. L. Praamsma bls. 34.

1. Christian Beacon 2 Sept. 1965 bls. 2 & 3.

to do or not to do . . . there is sexual contact between unmarried couples that is motivated by love and which is pure and on occasions beautiful . . . that intimate sex-play between unmarried persons can be right and good" ²

Na aanleiding van hierdie nuwe moraal wil ek graag aanhaal uit 'n brief wat in 'n plaaslike tydskrif geskrywe is, onderteken deur „student" onder die opskrif „Die pil: Leef en Laat Leef": Wat my betref is die begrip ‚sedelik' relatief en dus staan dit elke persoon vry om vir homself te bepaal wat hy as sedelik en dan ook onsedelik beskou . . . Laat elke persoon vir homself bepaal wat reg of verkeerd is . . . " ³

Dit is dus waar as die ICCC besluit dat die sorgwekkende toename van immoraliteit nie alleen deur pornografiese lektuur, films ens. bevorder word nie, maar ook tot 'n groot mate te wyte is aan die voorligting van "liberal churchmen and their publications."⁴ "The only true remedy against the downfall of morality and order in our time is a return to the Bible, God's word, and the 'Formal Principle' of the Reformation, according to which the Scriptures, the Word of God, is the supreme and only rule and norm of life and conduct, and not the opinions of men, one's own, or those of others . . . The Churches of our time need a sincere return to teach the absolute authority of the Bible . . ." ¹

DIE ICCC EN ROME.

Oor die toespraak van die pous voor die V.V.O. en sy besoek van 13 uur aan New York, word die volgende kommentaar gelewer: " . . . The United States was treated to the most thorough dose of Roman Catholic propaganda it has ever received".

"The pope openly and publicly presented himself as the Vicar of Christ . . . and he did not fail to use the opportunity of his speech before the United Nations to commend the Roman Catholic Church and its similarity to the United Nations as the world organization of the Church. In view of the pope's reference to himself as the voice of all mankind and the voice of Christian groups outside of the Roman Catholic Church, I released . . . in my capacity as president of the International Council of Christian Churches, the following statement: The pope in no way spoke for the International Council of Christian Churches and we resent He had no realistic formula for peace and ignored the Communists

2. W. C. Cole : Called to Responsible Freedom. The Meaning of Sex in the Christian Life N.C.C. 1961 bls. 5 — 13.

3. Die Vaderland 29. 3. 1968.

4. Christian Beacon 2 Sept. 1965 bls. 3.

1. Christian Beacon 2 Sept. 1965 bls. 3.

as the no. 1 disturber of the peace. He has become a liberal who his presumptuous efforts to represent the Christians of the world. would develop the United Nations into a world government, and his church into the one-world church. It is still morally wrong to do business with the godless Communists who are out to destroy our freedom. The pope's total effort will be to neutralize the forces of resistance".²

SLOTOPMERKING.

Ons kan met vrug die getuienis van hierdie manne in die wêreld van vandag aanhoor, want die stryd wat hulle voer, sal nie buite ons grense alleen woed nie. Inteendeel, die gees van liberalisme, die kondisionering van die kant van die kommunisme, asook die verwatering van ons geloof in Jesus Christus die gekruisigde, wat hierdie proses tot gevolg het, ja, al hierdie bose geeste in die lug, het reeds vele gelowiges en leiers in ons eie land aangegryp.

2. Christian Beacon 2 Sept. 1965 bls. 3.